

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRAȘOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.
Atelierele tipografiei „Astra” Tf. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 3.

STEAG RIDICAT LA
1838

GHLBARIȚIU ȘI SFÎNȚIT DE LUPTELE PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATAȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU MUREȘENII

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV.
B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513
Abonamentul anual lei 300 Autorității și Societății 600
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 56 Inreg. Trib. Brașov S. II No. G. II. 71/942

23 Iulie 1942

Anul 105

Veghe la mormântul dela Argeș

de V. Branisce

Se împlinesc cincisprezece ani de când în volvodala mânăstire dela Argeș s'a așezat o nouă lespede de mormânt.

Alături de ctitorii de țară, alături de întemeietorii dinastiei, și-a găsit o preatimpurie odihnă regele întregirii noastre Ferdinand cel loial.

În vremuri de grea cunpână, când se pecetluia soarta neamului, Regele Ferdinand a scos din teacă sabia lui Mihai și strâns unit cu neamul a urcat drumul Golgotei. A îndurat fără șovăială uriașe încercări și nu și-a pierdut credința în izbânda dreptății.

An de an, vin cei mai bravi ostași ai țării, cavalerii ordinului Mihai Viteazul, să străjuiască, într'o pioasă reculegere, mormântul dela Argeș.

Tămâia și smirna recunoștinței întregului neam se înalță cu smerenie spre afumata boltă a mânăstirii, evocând puterea de jertfă a Regelui Ferdinand.

Intocmai ca legendarul meșter Manole, ce și-a jertfit rostul vieții în zidurile mânăstirii, Regele și-a zidit în temelile țării întregite domneștile legături de sânge.

Iar veghea din anul acesta câștigă o nouă semnificație. În jurul regalelor lespezi stau de strajă pe lângă ostașii care acum un sfert de veac au pus trupurile lor piatră de temelie la încheierea României întregite și vitejii sfântului nostru războiu de reîntregire.

Toți cei jertfiți pentru dreptate, de pe Prut și Nistru, de pe Olt, Someș, Mureș și Crișuri, înfrățiți cu desrobita glie a răsăritului vin să se închine astăzi Regelui desrobitor.

Vrerea Lui le-a fost giulgiu de mătăasă.

Vieața lor — crâmpeliu neterminat de baladă — s'a irosit curată în cea mai crâncenă încheștare războinică.

Sângele lor a stropit în lung și în lat brazdele desrobite.

Credința lor ne luminează căile viitorului.

Regele Ferdinand Întregitorul și Regina Maria, uniți și în moarte după cum strâns legați au fost în conducerea neamului, își dorm somnul de veci în mormântul dela Argeș. La căpătâiul lor veghează candelă aprinsă și săbii scoase din teacă. Ei ne-au lăsat cel mai scump legământ: Fruntariile lărgite ale țării.

Aceste fruntarii le-am plătit cu preț de sânge și suferință. Cu lupte și ani de restrițe. Pentru menținerea lor și-a lăsat Regina cheazășie inima pe malul înșorit al mării. Ea a lăsat-o în biseriștea de lângă apele senine, în credința că și amușită prezența ei va da tărie celor șovăitori, în vremile pe care le vedea așropindu-se. Dar mâni apostate i-au tulburat liniștea de veci. Pribeagă, în țara pe care a clădit-o cu Regele, inima a fost așezată vremelnic la nou hotar de țară.

În cripta dela Argeș ostașii străjuiesc, mormintele regale veghiază.

Ctitorii României Mari

de I. Bozdog

Neamul întreg face strajă și priveghează la mormintele întregitorilor de țară Rege și Regină.

Zilele acestea s'au împlinit 15 ani dela moartea marelui rege, Ferdinand întregitorul, care în momentele decisive pentru binele și viitorul țării noastre a știut să se desmaterializeze de orice legături omenești și pământești și să ridice la valoare eternă simbolica sa ființă pentru interesele și propășirea țării.

Inima Regelui Ferdinand a simțit și bătut la fel și în același ritm ca inima neamului nostru întreg. Aspirațiile legitime ale neamului au fost singurul fir călăuzitor și rost al vieții sale. Când acest fir, urmărit de el, a fost în primejdie să fie incurcat de alte fire în care, alături de glasul sângelui în care vedea el și cheazășia și puterea de apărare a neamului românesc, dar în care erau amestecate și întreșesute și aspirațiile dușmanilor neamului nostru, Ferdinand cel leal n'a stat o clipă la îndoială și a ales între chemarea sângelui și cea a onoarei și viitorului neamului românesc, pe cea adevărată.

Deciziunea lui a fost cea mai puternică goarnă ce a răscolit vreodată vreile neamului nostru și n'a fost sacrificiu cât de greu s'ar fi cerut, pe care să nu-l fi adus neamul însetat de această clipă a împlinirilor dreptelor lui aspirațiuni, nu numai din belșugul sângelui său, ci chiar din toate rezervele sale, ca

pe o tămâie în arderea căreia să se purifice toate suferințele trecutului.

Cu așa exemplu înalt nu se putea ca sacrificiile anilor 1916—1919 să nu fie încununuate de împlinirea celui mai sublim țel al întregului neam românesc.

Ingerul păzitor al neamului și tovarășa cea mai entuziastă și care a luat în egală măsură parte la sbuciumări și suferințe, ca și la triumf, a fost marea Regină a tuturor românilor, Maria.

După coborirea în racla nemuririi a lui Ferdinand, Ea a mai veghiat la căpătâiul neamului, a lucrat și s'a sbuciumat ca să nu se distrame minunata înfăptuire. Când destinul necruțător i-a proiectat umbrele destrămării, cu trupul zdrobit dar cu inima și sufletul neînduplecate, a făcut totul ce mai putea, ca opera mareașă să dăinuiască.

La picioarele marilor Regi — în cavoul dela Curtea de Argeș — și de față cu sufletele marilor ctitori ai României Mari, neamul reprezentat prin cei mai aleși între aleșii săi, prin Conducătorul Statului și prin cavalerii ordinului Mihai Viteazul, priveghează și ține mare sfat domnesc.

În cripta dela Argeș au coborât azi cei ce prin sângele lor au pecetluit gândul întregitorului de neam. Alături de cei ce și-au aninat cruciulișta albastră a onoarei în făurirea României Mari stau în genunchiași și îngemănași în același gând și jurământ și cei ce și le-au câștigat la începutul războiului de reîntregire de azi.

Doi teoreticieni ai păcii anglo-germane

de A. A. Mureșianu

În atmosfera încărcată, provocată de războiul balcanic din 1912—13, care făcea încă de atunci să se prevadă apropierea încăierării generale, publiciștii și oamenii de stat au început să dea o atenție mai mare problemei păcii europene. Una din scrierile care a făcut atunci mare senzație a fost și cartea „Iluziunea cea mare” (The great Illusion) a economistului englez Norman Angell. Acesta încerca să dovedească că în situațiunea de astăzi a interdependenței economice a națiunilor, orice războiu este dezastruos nu numai pentru învinși ci și pentru învingători și că, cu un cuvânt, însuși interesul marilor state le impune acestora datoria păstrării cât mai îndelungate a păcii.

Între exemplele aduse de autor în favorul teoriei lui este și faptul că în 1905, când cu criza provocată de chestia Marocului, „războiul a fost împiedecat numai prin faptul că industria germană atârna de creditul internațional”, (capitalurile străine din Germania, se ridicau atunci la suma de 13 miliarde mărci aur). Norman Angell a încercat să dovedească că și războiul franco-german din 1870 „a lovit mai puțin Franța, decât Germania”, care „după 10 ani se afla din punct de vedere financiar într'o stare mult mai rea, decât rivala pe care a învins-o și că ea caută pe toate căile, încă și astăzi, să împrumute bani dela victima ei”, căci chiar după plata ultimei rate a despăgubirii de 5 miliarde, creditul Franței pe piața Europei era mai mare, decât al Germaniei și „unul din spectacolele, care au întunecat sfârșitul vieții lui Bismarck a fost reinălțarea mult mai grabnică a învinsului, decât a învingătorului”. Angell ajunge deci la concluzia că față cu puteri industriale de importanță Franței și Germaniei „orice act de hoție internațională, orice luare a unei despăgubiri de războiu, care împiedecă

— Continuare în pag. 3 —

FOILETONUL
„GAZETEI TRANSILVANIEI”

Locot. Constandiș Gheorghe

În ziua de 19 Iunie, dimineața, la Sevastopol, în timp ce ataca o poziție rusească puternic fortificată, s'a prăbușit locotenentul Constandiș Gheorghe, unul dintre cei mai bravi și mai temerari luptători din Vânătorii de Munte.

A luat parte, la războiul sfânt pentru desrobirea hotarelor, din prima zi când a început să bubue tunul.

Comandant de companie, iubit de toți subalternii și răsfățat de comandanții săi, a fost întrebunțat totdeauna în misiunile cele mai grele.

Nu vom aminti de acțiunile din Bucovina de Nord și Basarabia, pentru-

că sunt prea mici pentru a-i arăta vitejia.

La trecerea Nistrului, în 17 Iulie 1941, un alt batalion de Vânători de Munte decât al său este ales ca să treacă cel dintâiu. La cererea sa, locotenentului Constandiș Gheorghe i se aprobă ca împreună cu compania, să facă parte din primul eșalon de trecere al acestui Batalion.

Cu sânge rece și un curaj neînfricat, el ajunge la malul celălalt al Nistrului, cu primele bărci, în timp ce una din cazematele rusești nu încetase focul.

Oamenii din companie au un elan de

nedescriș. Ei se cațără pe malul abrupt al fluviului și se cufundă adânc în lanurile de grâu ale Ucrainei. Două zile și două nopți se dau lupte crâncene pentru străpungerea liniei Stalin și tănărul ofițer nu cunoaște odihnă. Este peste tot. Observă personal focul inamicului și prin manevre din cele mai îndrăznețe îl înlătură sau îl neutralizează.

Încă dela această dată începe a i se crea un fel de aureolă. Și pe cea mai bună dreptate. Nu e un ambițios. Modest și muncitor, e gata, mereu întâiul, unde este treaba mai grea. Nu i-a trecut prin gând să ceară vreo răsplătă pentru faptele-i strălucite de arme.

Dar Rușii sunt respinși pe tot frontul și se începe urmărirea lor până la Bug, apoi până la Nipru. Comportarea lui este exemplară. E poate chiar mai îndrăzneș decât ar trebui. Nu vieața însă contează pentru el, ci victoria. Pasiunea avântului exaltat și o iu-

INSTANȚINEE

Tragedia unor naufragiași

In primăvara anului 1782, corabia „Grosvenor”, încărcată cu aur și mărfuri orientale, a părăsit India. Pe bord se afla un număr mare de pasageri din cele mai alese cercuri engleze, precum și ofițeri și funcționari din administrația indiană, ce acum se întorceau în Anglia.

Călătoria peste oceanul indian s'a făcut fără peripeții. Când ajunseră însă la coasta sudestică a Africii, o furtună mare se iscă și corabia a fost zdrobită de stânci. Cele 155 de persoane aflate pe bord au scăpat ca prin minune.

Naufragiații, coborând pe pământul acela necunoscut, ținură sfat și-au hotărât ca bărbații să se împartă în două grupuri: jumătate din ei să plece spre Sud în căutarea vreunei colonii olandeze, ce trebuia să existe prin apropiere, iar ceilalți grup să pătrundă în interiorul țării să caute un adăpost potrivit și totodată să ocrotească femeile și copiii.

După 117 zile se iviră în fața cetății olandeze, în locul căreia stă azi portul „Elisabeta”, patru călători necăjiți, îmbrăcați în sdrênețe, și care abia se mai puteau mișca. Ei povestiră de soarta vasului „Grosvenor”. Comandantul cetății expedie numai decât un curier la Capstadt, de unde guvernorul trimise apoi o expediție de 400 oameni să caute pe naufragiași. Ajunși acolo, însă, nu aflară niciun suflet de om. Au cutreerat țara cruciș și curmeziș fără să fi găsit o urmă, un indiciu cât de mic despre cei dispăruți. Abia după un an de zile s'a putut afla că o ceată de sălbateci a năvălit asupra-le, măcelărind bărbații și copiii de sex masculin, iar pe femei le-a târât în satele lor.

Guvernul englez, luând cunoștință mai târziu despre aceasta, trimise pe un colonel cu numele Gordon să cerceteze cazul. Acesta începu să negocieze cu sălbatecii spre a răscumpăra femeile, dar ele acum se resemnaseră și n'au primit să se mai întoarcă în Europa. Nu le mai lega nimic de țara lor, după ce și pierduseră familiile, și mai ales nu se îndurau să-și lase copiii, căci cele mai multe, căsătorindu-se cu sălbaticii, deveniseră mame.

Prin partea locului, acolo — mărturisii învățatul Redstadt Petersen întorcându-se dintr'o călătorie de studii făcută în Africa — întâlnești printre sălbateci figuri interesante cu părul blond și ochi frumoși albaștri, a căror mișcare și înfățișare aleasă trădează vechea lor obârșie.

Ecat. Pitiș.

Timoteiu Cipariu, gazetar

de Șt. Manclulea

— Urmare —

O nouă scrisoare înaintată de T. Cipariu comitetului — după adunarea generală a Astei dela Alba Iulia din 1866 — în chestiunea acordării unui sprijin bănesc, primește acest răspuns:

„8 Oct. 1866 st. nou

Reverendissime!

La prețuita scrisoare din 4 Oct. a. c. am onoarea a răspunde în următoarele:

În respectul tipăririi disertațiilor ținute la Alba Iulia, presidiul Asociațiunii dorește ca să se tipărească la locul său, la care s'a și făcut provocare în protocolul adunării generale dela Alba Iulia, mă rog deci să binevoiiți a ne trimite manuscrisul cât mai curând, căci filera întâia din actele adunării generale dela Alba Iulia s'a și tipărit și acum se culege a doua fileră, și ca să se ia din gazetă va fi prea târziu. Ceialtați D. D. disertatori încă mi-au trimis resp. manuscrise.

În privința foaiei literare, nu se află în protocolul adunării nice un concluz formal, ci numai atâta, că după ce aceeași fu recomandată cu toată căldura de Esc. Sa D. președinte, de Esc. Sa metropolit Șuluțiu și de D. Dr. Iosif Hodoșiu, în urmă s'a rezumat numai atâta: „fiecare are datoria a sprijini acea foaie”. Sper însă, că după ce numita foaie va vedea lumina, deși nu avem prea mulți bărbați care să aibă plăcere și aplecare spre atare studiu serios, totuși va afla sprijinitor mai ales sub redacțiunea Rmei Dvoastre, și la întâia adunare generală se poate preface în foaia Asociațiunii, precum a și fost aieptat unul dintre membrii adunării generale trecute. Aici speranța de sprijinire, poate fi mai ales din partea profesorilor dela institutul seminarial de aici. Eu ași fi de acea opiniune, că sau să se facă înainte de edare un anunț ca să vă puteți întocmi în respectul speselor necesare, sau să se tipărească un număr, și să se trimită fiecărui inteligent, ca așa doară se va prenumera cel puțin de rușine, cum a făcut și Albina, Familia.

La întrebarea din urmă că voire-ași a lua parte la numita foaie ca corespondent, vin a răspunde: că m'ași ținea prea fericit când ași putea și eu cât de cât din parte-mi, a contribui la o atare întreprindere literară de atâta importanță, însă până când voi fi ocupat cu patiu oficiuri, împreunate tot cu responsabilități față cu mai marii, față cu publicul și națiunea, pe lângă cea mai bună voință și inimă, anevoie voi putea să scriu și eu câte ceva la o foaie literară, căci pentru atari scrieri se recere timp și studiu serios, iar eu caută să mărturisesc că de patru ani de când mă aflu aici, prea puțin am putut studia afară de ce am cetit Gazeta, și mi-am implinit officioasele în care mă nevoiesc, pe cât îmi stă în putere, a fi acurat. La gim-

naziu încă am ca profesor de limba română și liturgică 9 ore pe săptămână. De alte cu cea mai profundă fiiască venerațiune am onoarea a mă însemna

Al Rmei Dvoastre

cel mai plecat
Ioan Rusu m. p.

T. Cipariu la 17.29 Noembrie 1866 aduce la cunoștința comitetului Asociațiunii, că este hotărât, pe lângă toate greutățile, să editeze foaia lui, la Blaj,

„Escelența Voastră

și

Onorat Comitet!

Subscrisul credincios propozitului său, și incurajerii din partea On. comitet, s'a determinat a începe cu 1 Ian. v. 1867, edarea unei foi periodice literare, pentru filologia și istoria română. Având onoarea a aduce aceasta la cunoștința On. comitet, totodată se roagă de sprijinul promis, nu intru atâta material cât moral, oferindu-și această foaie spre publicarea ședințelor lunare și anuale, pe lângă o remunerațiune cuvenită.

Al Escelenței Voastre

și al

Onoratului comitet

prea plecat

T. Cipariu

T. Cipariu între timp a fost făcut toate demersurile pe lângă guvern, să-i aprobe tipărirea gazetei. Lucrurile mergeau greu din pricina atitudinii cercurilor mai înalte, față de problema națională a Românilor din Transilvania. De aceea canonicul blăjan se adresează consilierului de școale, Maior, dela Cluj, rugându-l să cerceteze și să afle rostul cererii sale, precum și pricinile cari au produs întârzierea acordării aprobării cerute. Iată răspunsul dat de Maior, la scrisoarea lui T. Cipariu.

„Cluj 31 Oct. 1866

Reverendissime Domine!

Eu după înțelegerea avută în Blaj am cercat după petițiunea Reverendissimei Domniei Tale, în privința cedării foaiei literare, dar nu am putut da până acum de urma ei.

Nu știu dacă ai cerut până acum ori ba.

Ieri am vorbit cu Kirchner, consilierul de poliție, și mi-a spus că nu a venit până acum. Petițiunea să se stilizeze la presidiul guvernial, nu la guvern. Presidiul o va da apoi lui Kirchner, și el mi-a promis că nu o va ținea nice trei zile. Se înțelege de sine că nu va fi nice o piedecă în privința concesiunii.

— (Va urma) —

PREDICI ÎN PUSTIU

Graiul naturii

Compățimesc sincer pe cei ce nu-și pot face timp de loc să asculte în liniște graiul naturii. Ar fi greu să precizezi că oare faptul, că plămâni tăi sorb aer curat plin de miros de brazi și parfumuri de flori te înviorază, îți dau noi puteri de muncă și de luptă, sau fiindcă sufletul tău se apropie mai bine aci în liniștea naturii de Marele Creator? Poate și una și alta.

Pentru două lucruri sunt deosebit de recunoscător lui Dumnezeu: m'am născut bărbat și pot trăi la Brașov. Ce m'aș face eu să nu pot la 5 dimineața să-mi urc dealul înmiresmat? O femeie urcând un deal singură la 5 dimineața ar fi greu să aibă un astfel de program. În alt oraș, oricare ar fi el, ar fi iarăși greu ca imediat ce ieși din casă să poți da de dealuri împădurite și însoțite.

Nu căuta la Brașov viață socială. Cine își face datoria cu 10—14 ore de muncă pe zi și mai caută viață socială în loc să caute o oră de singurătate în natură se neurastenizează. Bieții oameni nu-și dau destul de bine seama, că nu societatea le lipsește, pe care oricând o pot avea, ci singurătatea. Singurătatea de o oră în mijlocul naturii totdeauna recreatoare este cea mai bună supapă de siguranță a nervilor tăi.

Dacă am cunoaște acest miraculos medicament și am fi conștiințioși să-l luăm în fiecare zi, n'am mai întâlni nici atâția bolnavi de nervi nici n'am mai auzi de atâția sinucigași.

Ești prea vesel? Prea plin de eul tău? Prea încântat de cine știe ce plan? Prea plin de idealuri nerealizabile?

Natura îți redă propria ta valoare, te reduce la echilibrul normal, căci vei vedea în toată câmpia unde te afli, sau în toată pădurea, fiecare floriceică, fiecare copac mic sau mare cu individualitatea sa, dezvoltându-se pașnici alături de ceilalți. Nu vei mai disprețui pe alții, nu te vei mai supraestima pe tine.

Ești prea trist, prea abătut? Vei vedea des după furtună strălucind cel mai frumos soare cu un aer așa de curat, încât parcă nu te sature, în inspirațiuni fracționate, să-i simți și gustul curățenia.

Și furtunile ce vin peste sufletul tău sunt chemate să purifice atmosfera gândurilor tale.

Îți pierzi răbdarea?

Știi care-i cel mai mare favor al naturii? Îți clarifică gândirea. Nu lua hotărâri mari, mai ales cele de răscruce din viața ta, până ce nu te-ai consultat cu tine însuși în singurătate, pe înălțimile dealurilor și munților.

Ai dat așa de des greș în viață fiindcă ai luat hotărâri mari sau nu ai luat de loc, intoxicat de tutun și viața sedentară.

Dr. M. Suci-Sibianu

bire de Neam și Țară, sîinte, îl împing mereu acolo unde e greul luptei.

Din victorie în victorie a mers locotenentul Constandiș Gheorghe. Nu există victorie a Diviziei sale la care să nu fi avut parte de glorie. E remarcant în luptele dela Kacikarowka, dela Nipru, apoi în cele cunoscute dela Malaja Belusjorka, unde Rușii au fost învinși către Marea de Azov.

Citadese ori pe ordin de zi, nu-și părăsește spiritul sobru de distins comandant. Nici un pic de orgoliu nu-l stăpânește. Între camarazii săi însă se distinge printre cei care nu cunosc șovăirea.

Cine nu-l cunoaște, în întreaga Divizie, pe acest camarad fără de teamă de moarte? Cine, azi, nu regretă dispariția lui? Cine nu-l plânge?

Să enumerăm, mai departe, alte lupte în care a jucat un rol principal, în speranță că vom întâlni răgazul ca să descriem amănunțit, cândva, măcar una din faptele sale strălucite de arme.

A mers cu unitatea sa în urmări-

rea inamicului până la Marea de Azov, apoi în Crimeea.

Iarna cea grea l-a găsit treaz la datorie. Avuse și noroc. Niciun glonț nu l-a atins, nicio schijă.

În luptele împotriva partizanilor — bărbați și femei, înarmați de trupele rusești în retragere și chiar soldați care nu au avut timp să fugă — a arătat un spirit de prevedere de om matur, o conducere iscusită, reușind în toate acțiunile întreprinse.

Trecând peste munții Crimeei până la Alushta și apoi la Feodosia, iese victorios din toate războaiele.

În sfârșit, la Feodosia se remarcă din nou ca un desăvârșit comandant de războiu.

La 31 Decembrie 1941 trebuia ca noi, Vânătorii de Munte, să apărăm, să păstrăm cu orice preț o poziție în fața localității Star-Krim. Să oprim puhoiul revărsat la Feodosia, până ce noi forțe vor putea să arunce iarăși în mare pe cei ce debaraseră.

Poziția se sdruncinase într'un punct

unde Rușii începuseră să pătrundă. Stăpâni pe această înălțime Rușii, întreaga poziție ar fi fost primejduită.

Compania locotenent Constandiș Gheorghe, aflată în rezervă, se adună repede, se pune în marș cu repeziciune uimitoare, manevrează sub impetuoasa și pricepută conducere a comandantului, fulgerător, cade în flancul și spatele inamicului abia instalat pe Kara-Oba, înălțime ce domina și întorcea apărarea noastră. Atacă și lovește ca un ciocan pe bolșevici, măcelărindu-i, făcând prizonieri și alungând rămășițe de fugari înspăimântați.

Două companii sovietice sunt distruse și îngrozite de viteza și puterea loviturii copilăndului delicat, locotenent Constandiș Gheorghe.

Poziția a fost salvată și păstrată de acest viteaz, până la 15 Ianuarie, când s'a avântat spre zarea mării pentru recucerirea Feodosiei.

În această zi, 15 Ianuarie, temerarul comandat de companie atacă stânga Sari-Kaja și înălțimile 345, cățărându-se

pe colțuroșii pereți, la 65 grade în clinare.

Nimeni nu-și putea închipui că picior de om va putea ajunge sus, pe acolo. Cu atât mai puțin Rușii, pe care îi surprinde și îi pune în panică, lovindu-i pela spate. Un batalion de Ruși este pus pe fugă, înălțimile sunt cucerite și solid stăpânite, pentru că a doua zi, cu același elan, compania acestui băețandru să rupă definitiv rezistența inamicului, să respingă disperatele lui contraatacuri și să ajungă la mare.

Cucerirea Feodosiei era fapt implinit. Bătălia câștigată. Locotenentul Constandiș Gheorghe își dăduse generosul său tribut și aici, la pecetluirea răsunătoarei victorii a Vânătorilor de Munte.

Se luptă din nou în regiunea Sudak-ului, cu același succes.

Cu câteva zile înainte de începerea luptei hotărâtoare dela Sevastopol, de-abia se întorsese dintr'un scurt concediu, din țară, era entuziasmat.

În fața redutabilei fortărețe ia

Doi teoreficieni ai păcii anglo-germane

de **A. A. Mureșlanu**

— Continuare din pag. 1-a —

facultatea de a cumpăra din străinătate, are o urmărire inevitabilă asupra națiunii care a întreprins aceste mijloace.

Angell crede că antagonismul anglo-german nu are niciun temei real și că se bazează pe combinații economice greșite. „Cum ar putea, scrie el, Germania învingătoare să silească Anglia învinsă să încheie un tratat asemenea celui dela Frankfurt (1870), prin care porturile engleze să fie deschise pentru mărfurile germane? Ei bine, porturile engleze sunt deschise de 60 de ani și Germania n'a fost silită să facă un războiu ruinos pentru ca să o câștige”. Publiciștii și oamenii politici ai Europei ar urma deci o cale greșită. Pretențiile lor de „supremație comercială” și „prestigiu național” n'ar fi decât „frazee goale” și „tot ce se preamărește astăzi nu este decât o mare iluziune”.

Tot pe atunci cunoscutul bărbat de stat și leader radical englez Lloyd George spunea într'un meeting, la Londra, în Februarie 1913, între altele: „Noi cumpărăm din Germania obiecte pentru

zeci de milioane de livre. De ce să ne omoare? Ei cumpără dela noi pentru 30 de milioane. De ce să-i omoare noi? Ce nebunie, ce stupiditate!

In cruciadele din veacul de mijloc principii și regii uitau de certe și neînțelegeri și porneau spre o misiune sfântă. O cruciadă mai nobilă așteaptă pe principii și regii de astăzi. Să lăpede bănuielele, neîncrederea, certele, sfada și atunci vor putea mântui omenirea din mlaștina, în care se tăvălesc milioane de ființe în mizerie și desna-dejde”.

Teoriile celor doi frunzași englezi conțin mult adevăr și se potrivesc în anumite cazuri cu realitatea economică a marilor state industriale, ele nu rezolvă însă niciuna din problemele sociale și naționale ale continentului nostru.

Războiul de astăzi dovedește că în viața popoarelor există interese mai mari, decât acelea ale „porturilor deschise”, sau ale schimbului comercial și industrial, sunt drepturile libertății lor depline naționale și ale participării lor, egale și proporționale la beneficiile civilizației”.

Catedră și eroism

Din cele trecute vremi, între neștiute și vechi ziduri de școală, se plămădesc și se frământă idei și idealuri călăuzitoare și răscolitoare de energii sufletești. Dela catedră, dascălul harnic ne-a arătat timpuri bătrâne, când strămoșii noștri cercau cu spada vad, printre vrășmașii sbuciumatului nostru neam.

In drumul vieții noastre de școală, unde ne-am adunat bruma de învățătură, câți dintre noi nu avem întipărită în memorie figura vreunui dascăl, care a avut covârșitoare înrăuire asupra întregii noastre structuri sufletești? Cine nu-și aduce cu recunoștință aminte de dascăli, care, cu atâta sinceritate și căldură sufletească, au înflăcărat imaginația și dorința noastră de a lupta pentru dreptate și neam?

In războiul acesta, în care vrășmașul este potrivnicul unor vechi așezăminte de viață socială, dascălul n'a rămas la vorbă, ci a trecut la faptă creatoare, el a devenit apărător de vechi tradiții și erou ziditor de veac nou. Frații noștri întru strădalnică apostolie din viața satelor noastre au fost în-suflețiți pentru idealurile dreptății, au fost creștini care s'au simțit fericiți că luptă pentru izbânda acestei dreptăți și s'au jertfit senini pentru universalizarea acestei izbâni.

Pilda vie a faptei lor și a tuturor eroilor, va fi pentru posteritate suprema și sublima lecție și vorba lui Schröbel: „Wie der Lehrer so der Schüler”.

Ca urmare a faptei lor, dreptatea trebuie să se substanțializeze în conștiința omenirii, să devină un fel de act reflex, o spontaneitate morală.

Prin fapta lor vitejească, suntem așezați în prima tribună a lumii civilizate și eroice și de aceea ruga noastră neîncetată va fi pentru ei, iar cei rămași ai lor vor trebui să aibă respectul, recunoștința și ocrotirea sf. noastre altare. Cu credința în Dumnezeu, privim încrezătorii în viitor, iar în trecut simțim zămbetul de mândrie al împăraților Romei, căci strănepoșii lor din imperiul dacoroman trag astăzi brazdă adâncă în ogorul vitejei, spălând orice stigmat de rușine, lipit forțat veacuri de-a-rândul pe fruntea noastră de inchinătorii nedreptății, arătați nouă de cei care au ilustrat cu cinste catedra românească.

Preot Ion Lascu
Bran.

Citiți cel mai vechiu ziar Gazeta Transilvaniei

parte, cu compania sa, în linia 1-a, la toate atacurile.

Aici, peste tot sunt numai cazemate. Fiecare cazemată trebuie distrusă de artilerie și aviație sau de amândouă laolaltă, spre a se putea înainta. Dar și așa rămân destule rezistențe pe care trebuie să le reducă la tăcere atacatorul infanterist.

In timpul celui mai greu atac dat pe frontul Sevastopol de unitatea sa, la 15 Iunie c., a fost încântat de sprințul de foc al Stukas-urilor și al noilor arme de luptă germane, care au avut atâta răsunet în luptele dela Kerchi și Harkov.

In ziua de 19 Iunie, dimineața, inamicul, strâns în cleștele ucigător al focurilor noastre, încearcă o disperată acțiune de străpungere a Vânătorilor de Munte. Atacul lor, dat prin surprindere, reușește să treacă într'un singur loc, la un singur ploton, de linia noastră de luptă.

Locotenentul Constandiș Gheorghe intervine la timp și salvează situația, mai întâi oprind pe atacatori, apoi pu-

nându-i pe fugă.

A vorbit la telefon cu comandantul său cu câteva minute înainte de a fi lovit. Cu vocea plină de emoție și și de bucurie, raporta că Rușii sunt puși pe fugă. A atacat. Un glonț l-a nimerit drept în inimă. A mai avut putere să spună:

— Copii, eu mor!

Cu locotenentul Constandiș Gh., armata pierde pe unul din ofițerii de elită iar societatea românească un spirit de aleasă cultură și frumoasă educație.

Încă din toamna anului 1941, în urma faptelor de arme dela Ojewo (trecerea Nistrului), Nipru, Malaja Belusjorka, locotenentul Constandiș Gh. a fost propus la cea mai mare distincțiune de războiu: Cavalier al ordinului Mihai Viteazul.

Faptele sale sunt vii în mintea tuturor și ele îl trec între eroii Neamului a căror cinste va fi veșnică.

Frontul Sevastopol, la 20 Iunie 1942

Colonel Alexandru Petrescu și
Căpitan Aurel Marin

ROMANIA

Prefectura județului Brașov
Serviciul Administrativ

Nr. 20642/1942.

Brașov, 16 Iulie 1942.

COMUNICAT

In conformitate cu dispozițiunile cuprinse în Legea No. 498 publicată în Monitorul Oficial No. 152 din 3 Iulie 1942 Partea I. pagina 5406 cu privire la regimul bunurilor statelor cu care România se găsește în stare de războiu, se aduce la cunoștința celor interesați următoarele:

— Toți supușii statelor cu care România se găsește în stare de războiu și care au bunuri, drepturi sau interese pe teritoriul Statului Român, sunt obligați a face declarațiuni până la data de 3 August 1942 inclusiv, în care să arate bunurile mobile sau imobile, creanțe, acțiuni, titluri de credit, obligațiuni de orice fel, sau orice alte valori mobiliare pe care le-ar poseda.

— Aceste declarațiuni se vor face de către persoanele fizice și juridice prevăzute în art. 1 și 2 din Legea de mai sus și se vor depune la Prefectura județului Brașov, etaj I, camera 5, de cei ce își au domiciliul sau sediul în orașul și județul Brașov.

Declarațiunile se vor depune în două exemplare, netimbrate, numai anexele vor fi prevăzute cu timbru legal.

Nedeclararea în termenul de mai sus a bunurilor sau intereselor supușilor Statelor cu care România se găsește în războiu, de către persoanele obligate prin lege, la facerea acestor declarațiuni, se pedepsește cu închisoare corecțională dela un an la trei ani și cu amendă dela 1.000 Lei la 500.000 Lei.

Când nedeclararea se impută unei persoane fizice din cele prevăzute de lege, în ceea ce privește bunuri, drepturi sau interese din patrimoniul său, instanța va pronunța și confiscarea bunului nedeclarat în folosul Centrului Național de Românizare.

Toți cetățenii acestui județ, care vor afla sau constata existența sau funcționarea societăților, întreprinderilor comerciale sau industriale, care se vor găsi în condițiunile stabilite de legea de mai sus, sau despre existența oricărui bun drept sau interes aparținând unui supus al Statelor cu care România se află în războiu, sunt rugați a încunoștința de îndată Prefectura județului.

Prefect,
Colonel D. Craiu

Șeful Serv. Adm.
Victor Pop

Primăria comunei Satulung
Județul Brașov

Nr. 2182/1942

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală că primăria comunei Satulung, județul Brașov, va ține licitație publică cu oferte scrise, închise și sigilate în ziua de 4 August 1942, ora 11 a. m., în localul primăriei comunale, pentru darea în întreprindere lucrările de împietruire a străzii Găvrus.

Valoarea lucrărilor după deviz este de 500.000 lei.

Garanție 10% în numerar sau efecte garantate de Stat.

Caietul de sarcini, devizul și planul se pot vedea în fiecare zi la primăria comună.

In caz de nereușită se ține a doua licitație în ziua de 14 August 1942, în același loc, la aceeași oră și în aceleași condițiuni.

Satulung, la 16 Iulie 1942.

Primar,
Gh. Roșculeț.

Notar,
N. Căndea.

Tipografia „ASTRA” Brașov
caută

2 mașini de cules Linotyp

Apelul Comitetului de Patronaj

Comitetul de patronaj al Municipiului Brașov în dorința de a veni în ajutorul refugiaților și al copiilor lor, prin înființarea unui cămin și a unei cantine, îndreaptă un stăruitor și călătoros apel către totii buni Români, rugându-i din inimă să binevoiască a dăruii fiecare, atât cât îl lasă inima și îi permit puterile în lucruri de îmbrăcăminte, hăinuțe, pentru copii, rufărie, albituri de pat, saltele, pături, perini, prosoape, ciorapi, ghețe, sandale, pânzeturii și altele de acest fel.

Cei ce vor găsi de bine să răspundă apelului nostru, sunt rugați să binevoiască a aduce daniile lor la biroul Comitetului de Patronaj Municipal, în localul Primăriei (Camera Nr. 11), unde le vor preda contra chitanță.

Președ. Comit. de Patronaj
Dr. N. G. V. Gologan

BANCA AGRARA, S. A. Cluj,

ANUNȚ

Se aduce la cunoștința tuturor acționarilor, că în conformitate cu hotărârea adunării generale ordinare din 7 Iunie 1942, s'a redus capitalul social dela Lei 55.000.000 la Pengö 1.375.000; respectiv s'a redus valoarea nominală a unei acțiuni dela Lei 1.000 la Pengö 25.

Ca urmare la cele de mai sus, toți acționarii Băncii Agrare, S. A., Cluj, sunt rugați să-și prezinte acțiunile spre stampilare la Banca „Albina”, Sibiu, în timpul cel mai scurt posibil.

Banca Agrară, S. A., Sucursala
Turda.

Primăria comunei Satulung
Județul Brașov

No. 2181/1942

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală că primăria comunei Satulung, județul Brașov, va ține licitație publică cu oferte scrise, închise și sigilate în ziua de 4 August 1942, ora 10 a. m., în localul primăriei comunale, pentru darea în întreprindere lucrările unui pod de beton și un baraj de zid în str. Morii. Valoarea lucrărilor după deviz este de 265.000 Lei.

Garanție 10% în numerar sau efecte garantate de Stat.

Caietul de sarcini, devizul și planul se pot vedea în fiecare zi la primăria Satulung.

In caz de nereușită se ține a doua licitație în ziua de 14 August 1942 în același loc, la aceeași oră și în aceleași condițiuni.

Satulung, la 16 Iulie 1942.

Primar,
Gh. Roșculeț.

Notar,
N. Căndea.

Primăria comunei Satulung jud. Brașov

Nr. 2180/1942.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală că primăria comunei Satulung, județul Brașov, va ține licitație publică cu oferte scrise, închise și sigilate în ziua de 4 August 1942, ora 9 a. m., în localul primăriei comunale pentru darea în întreprindere lucrările de consolidare ale caselor dărâmate și a corpului străzii Horia și Bolceag.

Valoarea lucrărilor după deviz este de 450.000 lei.

Garanție 10% în numerar sau efecte garantate de Stat.

Caietul de sarcini, devizul și planul se pot vedea în fiecare zi la primăria Satulung

In caz de nereușită se ține a doua licitație în ziua de 14 August 1942 în același loc, la aceeași oră și în aceleași condițiuni.

Satulung, la 16 Iulie 1942.

Primar,
Gh. Roșculeț.

Notar,
N. Căndea.

Informațiuni

O rugămintă

Numeroși cetățeni, cu înțelegere pentru zilele prin care trecem, ni s'au plâns de felul cum e servită pâinea în ultimul timp. Amestecul de orz și secară depășește cota prescrisă, iar prelucrarea aluatului se face în favorul cântarului.

Resturile de murdărie și insecte ar fi bine să se îndepărteze complet din brutării.

Rugăm organele în drept să intre în funcțiune.

Intrebuințarea donațiilor de către Consiliul de Patronaj

1. Secția asistența luptătorilor a predat Cantinei Crucii Roșii din gară pentru aprovizionarea soldaților în trecere următoarele:

70 kg. brânză în val. de lei 20280, 40 kg. slănină afumată în val. de lei 11.600, 55 kg. zahăr, lei 3190, 1 kg. ceaiu, lei 3900, 10.000 țigări naționale, lei 12.864, 100 cutii chibrituri, lei 400. Total lei 52.234.

2. Aceeași secție a asistenței a împărțit raniților din spitalele Z. I. 162, Spitalul militar și Spitalul Mărzescu, la 10 Iunie: 1/4 kg. ceaiu, lei 975, 1666 țigări naționale, lei 2135, 100 buc. cutii chibrituri lei 400, 40 săculețe de pânză pentru păstrat pâinea, lei 7500. Total lei 11.010.

In 30 Iunie: 2000 țigări naționale, lei 2533, 100 cutii chibrituri, lei 400, 2 kg. marmeladă, lei 4000, 5 flacoane tonice Bayer lei 1515, 1 cutie injecții Betaxin, lei 759. Total lei 5597.

In 2 Iulie: 343 cărți postale, lei 686, 5 flacoane Bayer, lei 1515, 33 kg. cireșe, lei 4950, 12 kg. vișine, lei 1800, 40 țigări Regale R. M. S. lei 124. Total 9075.

In 11 Iulie: 160 kg. cireșe, lei 15.900, diferite reviste lei 2400. Total lei 18.300.

In decurs de o lună au fost ajutați luptătorii cu lei 92.216.

Toți comercianții de fructe au dăruit raniților, fără a li se fi cerut, 139 kg. cireșe, și 12 kg. vișine.

Gestul frumos a fost răsplătit de marea plăcere ce le-au făcut-o raniților.

Legitimație de dependent

Consiliul de Patronaj al Municipiului a introdus o măsură bună de control pentru solicitanții de ajutoare și cerșetori.

Fiecare va trebui să fie înscris la Consiliul de Patronaj, care îi va elibera o legitimație model.

Toate societățile vor introduce în aceste legitimații ajutoarele și natura darurilor făcute solicitantului.

In acest fel se va curma și cerșetoria și excocheriile.

Ordinul Censurei Centrale privitor la publicațiunile periodice

Toate publicațiunile periodice care n'au satisfăcut Inaltului Decret 1507/1938, — referitor la depunerea actelor — sunt datoare a le depune până cel mai târziu la 15 Aug. 1942.

Cele ce nu le vor depune vor fi considerate suspendate pe acea dată.

Un proces de 300 ani

In Italia s'a decis de curând un proces care a durat 300 ani. Procesul a fost purtat între comunele Auletto și Pertosa de lângă Salerno, învingătoare fiind acum prima.

Cronica Războiului

de Mardare Mateescu

Trupele române merg înainte...

Ultimul comunicat german se ocupă de eroismul armatelor române care „au început din nou să lupte” împotriva bolșevicilor. Nu este în acest comunicat nimic surprinzător, dar din el se desprinde satisfacția pe care o are comandamentul german pentru faptul că armata română consideră „ultimul obiectiv” atunci când cea din urmă svâcnire a dușmanului comun va constitui pentru Europa certitudinea unei păci durabile și drepte. Victoriile câștigate până acum sunt numai puncte luminoase care formează calea biruinții totale spre culmile aprinse ale celor mai mari nădejdi românești.

Noi suntem tovarăși credincioși de drum și de luptă și nu putem rămâne în urma celor cu care am pornit războiul sfânt atâta vreme cât în îndepărtatele stepe rusești mai arde încă flacăra amenințătoare a bolșevismului care s'a năpustit asupra gliei noastre fără o declarație formală de războiu, ci numai în virtutea dreptului celui mai tare.

Acum doi ani ne-am plecat grumazii sub voința soartei care ne era potrivnică. Astăzi soarta ne-a ridicat pe culmile izbânzilor care constituiesc revanșa ce se cade să o dăm cotropitorilor...

Iată pentru ce continuarea luptei pentru noi este îndemnul ce țâșnește din propria noastră năzuință. Jertfa pe care o dăm este cerută de înfăptuirea deplină a idealului ce ne încălzește inimile. Revanșa nu poate fi numai pe jumătate, iar drumul pe care ne-am angajat este lung dar fără putință de întoarcere decât victorioși. Acțiunea noastră de acum confirmă odată mai mult atitudinea pe care am avut-o în decursul vremii. Am ales întotdeauna drumul cinstei și al onoarei și ne-am făurit din măreția jertfei, gloria și mândria neamului. Niciun voevod, sau conducător de oaste, român, nu a lăsat spada din mână, odată ridicată împotriva vrășmașului, iar oastea și poporul l-au urmat fără cârtire. Din acele străfunduri de vremuri străbat până la noi îndemnuri la luptă, căci ea nu s'a sfârșit...

Ne măsurăm acum puterile cu un vrășmaș de zeii de ori mai

mare și acest fapt are pentru noi o semnificație adâncă, iar pentru alții va trebui să însemne un învățământ...

Ne batem pe câmpiile Donului și vom trece dincolo de ele. Vom făuri astfel cea mai măreață epopee românească. Soldații noștri mor pentru dreptate și adevăr strigând în ultima clipă a vieții lor:

„Murim mai bine 'n luptă
cu glorie străbună
De cât să fim sclavi iară și
în vechiul nost pământ“...

... Și rânduri, rânduri de viteji se avântă alături de soldații germani zidind cu trupurile lor temelii de mână a țării, care nu poate fi altfel de cât așa precum a avut-o în suflet în clipa când și-au dat sfârșitul pentru măreția și strălucirea ei.

Satisfacția pe care soldații germani o au știind că alături de ei luptă soldații români este în același timp și siguranța că odată porniți la atac au tovarăși buni de luptă. Mai bine mor cu glorie mușcând din țărâna fierbinte a stepelor, decât să părăsească poziția în mod rușinos. Increderea și frățietatea deplină dintre aceste două oștiri, întărită acolo în fața morții, va însemna, sub flamura albă a păcii, respectarea legământului făcut în fața pericolului. Și nimic nu leagă mai mult două ființe decât suferința și lupta pentru același ideal. Frățietatea în războiu va fi aceeași și în timp de pace. Acestea sunt simțămintele pe care nu numai soldații din tranșee, ci întreaga nație românească le nutrește, și acesta este raționamentul cumplitei înclăștări în care ne-am prins și din care nu ne vom desprinde decât atunci când trompetele vor vesti biruința deplină...

In ziua când recunoștința întregului neam românesc se îndreaptă către Regele și Regina, întregitori de hotare, și când în toate bisericile s'au făcut rugăciuni pentru odihna sufletelor lor, ostașii Regelui Mihai pășesc cu hotărâre pe drumul jertfei și al biruinții făcând astfel legătura tainică între trecutul glorios și năzuințele de astăzi ale Românilor.

Situația pe fronturile de luptă

Nu trebuie să fie cineva numai decât strateg desăvârșit pentru ca să nu-și dea seama, dintr'o aruncătură de ochi peste harta Rusiei, că armatele lui Stalin sunt la grea încercare. Zădarnice sunt toate cererile de ajutor îndreptate de Moscova către lumea anglo-saxonă. Mesagiile de disperare nu fac decât să mărească panica de peste Ocean în aceeași măsură în care trupele germane și române se năpustesc cu toată țaria spre fronturile de rezistență bolșevice. Învățămintele pe care Stalin le trage

din neputința celor care i-au promis tot ajutorul sunt prea târzii.

Declanșarea atacului german la Taganrog a făcut pe Ruși să recunoască pierderea cheii Caucazului „Rostovul”, care a mai fost cucerit de armatele germane în Noemvrie anul trecut, dar care a fost recucerit. Importanța Rostovului este subliniată de dărzenia în luptă a bolșevicilor. Ei își dau seama că odată căzută această localitate în mâinile germane, pierd nu numai o regiune foarte bogată în materii prime și instalații in-

dustriale de războiu, ci și un important nod de comunicații. Dela Rostov pornește cea mai importantă cale ce leagă Caucazul de restul Rusiei și tot de aici pornește drumul spre Stalingrad situat la Nord-Est de Rostov.

Tactica comandamentului german prezintă un interes deosebit și ea este învățătura trasă în toamna trecută. Un atac de-a-lungul coastei Mării de Azov nu poate fi efectuat decât dacă armatele aliate au respins grosul forțelor sovietice dela Nord, iar pentru o eventuală amenințare a flancurilor, trupele germane nu înaintează prea mult spre Est. Pentru a forța căderea acestei localități atacurile se dau în direcția Sud-Vest. Se știe că după recucerirea Rostovului de către sovietici, au fost construite fortificații în adâncime. Ultimul comunicat german arată că odată cu încetarea ploilor, atacurile au început cu o furie ce crește mereu în timp ce aviația atacă cu eficacitate trenuri încărcate cu trupe și armament în partea de Est a regiunii. Pe de alta parte, se recunoaște chiar de bolșevici că, odată cu căderea Vorosilovgradului, situat la Nord de Rostov, pe cursul superior al Donețului, repercursiuni grave amenință cursul inferior al Donului. Vorosilovgradul fusese puternic pregătit pentru apărare, deoarece el domină ultima regiune din bazinul Donețului, care mai rămăsese în mâinile bolșevicilor, prezentând totodată pentru ei și pentru frontul lor de apărare o bază puternică, un depozit de aprovizionare foarte bun și un punct de trafic ideal.

Pierderea orașului nu poate fi asemuită decât cu pierderea bazinului Donețului. Conducerea de războiu sovietică pierde o regiune extrem de importantă, bogată în minereuri de fier, cărbuni și alte materii prime care nu pot fi înlocuite. Continuarea urmăririi de către germani a bolșevicilor arată că ei nu se mai pot stabili pe nicio poziție și că este deci vorba despre o retragere reușită...

Căderea Rostovului fiind iminentă, bolșevicii se pregătesc pentru o rezistență mai dâră în sectorul Stalingradului, unde se spune că Stalin a fost personal cu generalii săi pentru a lua măsurile de apărare a regiunii cuprinse între bucla Donului și Volga. De asemenea s'a anunțat că o nouă armată sovietică, formată din trupe provenind din Asia Centrală, ar fi sosit de curând la Stalingrad și că ea a fost întărită cu rezervele care făceau parte din armata lui Timošenco.

In regiune Moscovei, au fost bombardată obiective militare și trenuri care transportau muniții.

La Murmansk, aviația germană a fost în ultimile zile foarte activă. Ea a bombardat întreaga regiune provocând mari incendii la depozitele de benzină și cereale și a doborât 17 avioane.

In Nordul Londrei a fost bombardată o importantă fabrică de armament iar un avion a fost doborât într-o luptă în aer. Drept revanșă aviația britanică a bombardat Belgia și Nordul Germaniei.

In Africa de Nord, au fost respinse toate contra-atacurile engleze și au fost luați câteva sute de prizonieri.

Acțiunea Japonezilor este dusă cu același avânt ca și până acum urmărind îndeaproape trupele chineze cuprinse de panică.

Washingtonul și Londra au motive de îngrijorare pe care nu le ascund și care formează doar prilejuri pentru parlamentari...

Citiți
„Gazeta Transilvaniei“

Redactor responsabil
ION BOZDOG